

UOHSX008C83N

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R429,430/2015/VZ-04179/2016/323/EBr

Brno 8. února 2017

V řízení o rozkladu ze dne 15. 12. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Statutární město Hradec Králové**, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 502 00 Hradec Králové,

a zároveň o rozkladu ze dne 15. 12. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **O2 Czech Republic a.s.**, IČO 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-41690/2015/541/PDz ze dne 30. 11. 2015 vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh dne 2. 10. 2015 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání části 1 „Mobilní telefonie“ veřejné zakázky s názvem „**Poskytovatel telekomunikačních služeb pro Statutární město Hradec Králové**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 5. 2015, pod ev. č. 511863, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 7. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 5. 2015, pod ev. č. 2015/S 098-177577, ve znění opravy uveřejněné dne 8. 7. 2015, pod ev. č. 2015/S 129-237551,

jsem dle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-41690/2015/541/PDz ze dne 30. 11. 2015

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Statutární město Hradec Králové, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 502 00 Hradec Králové (dále jen „**zadavatel**“) zahájil dne 18. 5. 2015 podle § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ zadávací řízení na veřejnou zakázku „Poskytovatel telekomunikačních služeb pro Statutární město Hradec Králové“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 5. 2015, pod ev. č. 511863, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 7. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 5. 2015, pod ev. č. 2015/S 098-177577, ve znění opravy uveřejněné dne 8. 7. 2015, pod ev. č. 2015/S 129-237551 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Veřejnou zakázku zadavatel rozdělil ve smyslu § 98 zákona na část 1 „Mobilní telefonie“ (dále jen „**část 1 veřejné zakázky**“) a část 2 „Pevná telefonie“ (dále jen „**část 2 veřejné zakázky**“).
3. Předmět plnění části 1 veřejné zakázky vymezil zadavatel v zadávací a kvalifikační dokumentaci jako „*poskytování mobilních hovorových a nehovorových služeb elektronických komunikací prostřednictvím sítí elektronických komunikací a zajištění souvisejících služeb a dodávek v rozsahu a v souladu se zadávacími podmínkami*“.
4. Celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla v bodě 5 zadávací a kvalifikační dokumentace stanovena na 21 808 000 Kč bez DPH včetně opčního práva. Předpokládaná hodnota části 1 veřejné zakázky byla pak v témže bodě zadávací a kvalifikační dokumentace stanovena na 14 224 000 Kč bez DPH.
5. Z rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 17. 9. 2015 vyplývá, že zadavatel vybral v rámci části 1 veřejné zakázky jako nejvhodnější nabídku vybraného uchazeče – společnosti

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha 5 (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

6. Dne 14. 9. 2015 podal navrhovatel – O2 Czech Republic a.s., IČO 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) proti zadavatelem provedenému posouzení a hodnocení nabídek části 1 veřejné zakázky námitky. Zadavatel podaným námitkám navrhovatele nevyhověl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 2. 10. 2015 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), kterým bylo ve smyslu § 113 zákona zahájeno řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
7. Navrhovatel v návrhu namítal
 1. nezákonný postup zadavatele spočívající v předčasném ukončení elektronické aukce, dále
 2. vadu v posouzení nabídek v souvislosti s nedodržením požadavku na ocenění všech položek v případě vybraného uchazeče a
 3. existenci mimořádně nízké nabídkové ceny v cenové nabídce vybraného uchazeče.Současně s návrhem požádal navrhovatel o vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona.
8. Vzhledem k tomu, že Úřad po předběžném posouzení dokumentace o veřejné zakázce získal pochybnosti o souladu úkonů a postupů učiněných zadavatelem v zadávacím řízení na část 1 veřejné zakázky se zákonem, rozhodl v rozsahu nezbytném pro zajištění účelu řízení o nařízení předběžného opatření v podobě uložení zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení části 1 veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

9. Dne 30. 11. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-41690/2015/541/PDz (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
10. Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl, že zadavatel nedodržel v zadávacím řízení na část 1 veřejné zakázky postup stanovený v § 97 odst. 6 zákona v návaznosti na § 97 odst. 9 písm. b) zákona a ve spojení s § 6 odst. 1 zákona, když v bodě 2 „Termín a podmínky konání e-aukce“ výzvy k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 nestanovil okamžik ukončení elektronické aukce jednoznačně a určitě, čímž současně nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
11. Výrokem II. Úřad, jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí, zrušil úkon zadavatele spočívající ve výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení, a to včetně rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 17. 9. 2015.
12. Výrokem III. uložil Úřad zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

13. Úřad se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval zejména třemi okruhy námitek uvedenými navrhovatelem v návrhu a konkretizovanými již v bodě 17 tohoto rozhodnutí.
14. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad k posouzení nulové hodnoty u položky č. 10 „Podrobný elektronický účet (měsíční paušál)“ ve výkazu výměr v nabídce vybraného uchazeče uvedl, že ocenění této položky nulou nebylo možné v šetřeném případě vyhodnotit jako „neocenění“ či „rozpuštění“ ceny této položky v jiné položce, neboť vybraným uchazečem uvedená nulová hodnota vyjadřuje cenu, za kterou je ochoten danou službu pro zadavatele poskytovat, což vyplývá jak z písemného vysvětlení nabídky doručeného vybraným uchazečem zadavateli, tak z veřejně dostupného ceníku služeb vybraného uchazeče na jeho webových stránkách. Úřad nad to podotkl, že zadavatel se v zadávací dokumentaci k uvedení nulové hodnoty ve výkazu výměr žádným způsobem nevyjádřil, resp. neuvedl, že by ocenění některé z položek ve výkazu výměr nulovou hodnotou bylo považováno za neocenění této položky či za její rozpuštění v rámci jiné položky uvedené ve výkazu výměr. Úřad tedy nespatořoval nejasnost, nesrozumitelnost či nejednoznačnost v zadávacích podmínkách, která by se týkala možnosti či nemožnosti uvedení „nulových“ hodnot u jednotlivých položek výkazu výměr uchazeči. V důsledku toho Úřad konstatoval, že pokud některé služby nabízí uchazeči běžně bez poplatků, je neekonomické a v rozporu s cílem zákona vyžadovat, aby na takovou službu poplatek stanovili. Úřad s ohledem na uvedené skutečnosti tedy neshledal v daném případě uvedení nulové hodnoty vybraným uchazečem za důvod, pro který by měla být jeho nabídka vyřazena a vybraný uchazeč vyloučen ze zadávacího řízení.
15. Dále se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k okamžiku ukončení elektronické aukce. Úřad uvedl, že z výzvy k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 není zřejmé, zda elektronická aukce skončí, nedojde-li k licitaci (ať už před koncem základní doby ostrého kola či v případném prodloužení) v posledních 5 minutách nebo až v posledních 7 minutách ostrého kola. Zadavatel tedy dle Úřadu stanovil podmínky upravující okamžik ukončení aukce nejednoznačně a netransparentně, neboť ze zadavatelem uvedené formulace není jasné, kdy k ukončení elektronické aukce dojde. Úřad konstatoval, že zadavatel by měl zvláště pečlivě dbát na to, aby uchazečům podal ucelené informace o podmínkách ukončení elektronické aukce, neboť vzhledem k tomu, že je elektronická aukce časově omezena, může zejména k jejímu konci docházet k zintenzivnění vzájemného „podávání“ nabídek prostřednictvím snižování nabídkových cen, neboť uchazeči mohou záměrně takticky vyčkávat a podat nabídku co nejtěsněji ke konci elektronické aukce. Úřad dále konstatoval, že výzva k podání nových aukčních hodnot představuje pro uchazeče o část 1 veřejné zakázky stěžejní dokument ve smyslu stanovení podmínek a průběhu dané elektronické aukce, který by měl fungovat jako základní vodítko pro uchazeče jasně vymezující podmínky dané elektronické aukce a nikoliv vzbuzovat interpretační nejasnosti ustanovení v něm obsažených.
16. Zároveň se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k možnosti ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, když konstatoval, že nedodržení zákonem stanoveného postupu ze strany zadavatele bylo způsobilé podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, jelikož nebylo možné vyloučit, že nejednoznačné informace ohledně okamžiku ukončení elektronické aukce uvedené zadavatelem ve výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 nemohly některého z uchazečů ovlivnit při provedení poslední licitace. Úřad měl

tedy za to, že pokud by zadavatel stanovil podmínky vztahující se k okamžiku ukončení elektronické aukce jednoznačně a srozumitelně, mohl obdržet i výhodnější cenovou nabídku, než jaká byla učiněna vybraným uchazečem.

17. Dále Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že se další námitkou navrhovatele, která směřovala vůči úkonu zadavatele provedeného až po zaslání výzvy k podání nových aukčních hodnot, konkrétně vůči posouzení aukčních hodnot z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny, nezabýval, neboť jeho přezkoumání by již nemohlo mít na výsledek jeho rozhodnutí vliv.
18. K odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že vzhledem k vážnému pochybení zadavatele při formulaci podmínek elektronické aukce shledal účelným zrušení výzvy k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení, a to včetně rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 17. 9. 2015.
19. Výrok III. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil odkazem na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „**vyhláška**“), který stanoví, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.

III. Rozklad zadavatele

20. Dne 15. 12. 2015 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti výroku II. napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 30. 11. 2015. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu zadavatele

21. Zadavatel se domnívá, že není oprávněn s ohledem na § 97 odst. 7 zákona postupovat tak, jak uvedl Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí. Tento svůj závěr opírá o následující důvod.
22. Zadavatel v rozkladu uvádí, že po ukončení elektronické aukce dne 4. 9. 2015 obdržel od navrhovatele žádost o nahlédnutí do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 zákona. Tím, že zadavatel výše uvedenou zprávu poskytl navrhovateli, mu umožnil zjistit identifikační údaje ostatních uchazečů o část 1 veřejné zakázky, tedy účastníků elektronické aukce. Vzhledem k tomu, že Úřad výrokem II. zrušil úkon zadavatele spočívající ve výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení, a to včetně rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 17. 9. 2015, je zadavatel oprávněn vrátit se v zadávacím řízení zpět do fáze před elektronickou aukcí a vyzvat opětovně uchazeče k účasti v opakované elektronické aukci. Zadavatel má však za to, že toto jeho oprávnění je v rozporu s § 97 odst. 7 zákona, který je potřeba vykládat tak, že zadavatel není oprávněn uveřejnit totožnost účastníků elektronické aukce v průběhu celého zadávacího řízení, a proto není oprávněn postupovat tak, jak uvedl Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí, nýbrž je nucen zadávací řízení k části 1 veřejné zakázky zrušit.

Závěr rozkladu

23. Zadavatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodl tak, že ruší výrok II. napadeného rozhodnutí a stanovil zadavateli povinnost zrušit zadávací řízení pro část 1 veřejné zakázky.

IV. Rozklad navrhovatele

24. Dne 15. 12. 2015 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 1. 12. 2015. Navrhovatel podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu navrhovatele

25. Navrhovatelův rozklad směřuje především proti absenci výroku rozhodnutí o věci, o níž se vede správní řízení.
26. Dle navrhovatele bylo správní řízení zahájeno na návrh, v němž tento žádal o přezkoumání tří výše v bodě 17 tohoto rozhodnutí specifikovaných úkonů zadavatele v rámci zadávacího řízení na část 1 veřejné zakázky. V rámci popisu těchto úkonů v návrhu navrhovatel vždy stanovil, čeho se po jejich přezkoumání ze strany Úřadu konkrétně domáhá. Jedním z výše uvedených úkonů zadavatele bylo vadné posouzení nabídky vybraného uchazeče s ohledem na nedodržení požadavku ocenění všech položek uvedených ve výkazu výměr. Navrhovatel se v tomto případě domáhal zrušení úkonů posouzení a hodnocení nabídek a provedení nového posouzení a hodnocení, a to za respektování zadávacích podmínek, které zadavatel sám stanovil. Zároveň se navrhovatel domáhal také zrušení výsledků elektronické aukce. Ve výrokové části napadeného rozhodnutí se však Úřad s touto částí návrhu navrhovatele nijak nevypořádal. Tato část návrhu navrhovatele tedy nebyla ani zamítnuta podle § 118 odst. 5 zákona, ani nedošlo ze strany Úřadu k uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona. Úřad tedy fakticky dle navrhovatele o této části návrhu nerozhodl, nýbrž pouze v bodech 46 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, z jakých důvodů byl návrh Úřadem v této části zamítnut, aniž by se však tato skutečnost promítla do výroku napadeného rozhodnutí.
27. Dle navrhovatele výrok nemůže být nahrazen odůvodněním, neboť se jedná o stěžejní a nezastupitelnou náležitost rozhodnutí dle § 68 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“). Ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu navrhovatel dále namítá, že odůvodnění má sloužit k bližšímu vysvětlení a zdůvodnění výroku, což v nyní projednávané věci s ohledem na jeho absenci nenastalo. Dále se navrhovatel opírá v rozkladu o konstantní judikaturu správních soudů setrvávající na názoru, že pouze výroková část správního rozhodnutí je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a jako taková pouze ona může nabýt právní moci.
28. Navrhovatel zároveň konstatuje, že ve smyslu § 82 odst. 1 správního řádu lze podat odvolání (resp. rozklad) proti výrokové části napadeného rozhodnutí, zatímco odvolání (resp. rozklad) jen proti odůvodnění napadeného rozhodnutí je nepřípustné. Úřad tedy vydáním napadeného rozhodnutí zabránil navrhovateli v možnosti se řádně odvolat (resp. podat rozklad) proti závěru uvedenému v bodech 46 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí

vypořádávajících část návrhu navrhovatele týkající se chybného posouzení nabídek ze strany zadavatele.

29. Dále navrhovatel v rozkladu pro úplnost a i s ohledem na výše uvedené předkládá argumentaci směřující proti bodům 46 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
30. Navrhovatel nejprve uvádí, že se Úřad dostatečně nezabýval jeho částí návrhu směřující k chybnému posouzení nabídek ze strany zadavatele, neboť neuvedl nic o tom, co vlastně by mohlo být považováno za nacenění položky, pokud přípustné snad je i nacenění pomlčkou. Navrhovatel uvádí, že z neúplného zpracování této otázky v odůvodnění napadeného rozhodnutí se zdá, že přípustné je cokoli a že položka je naceněna vždy, i tehdy, když uchazeč do kolonky nenapíše nic a vůbec se jí nezabývá, pak totiž v kolonce zůstane pomlčka předepsaná tam zadavatelem. Zároveň se dle navrhovatele Úřad nezabýval otázkou, zda vybraný uchazeč dodržel instrukci, že nesmí měnit formát výkazu výměr, když do příslušné buňky vepsal nulu, což bez změny formátu nelze.
31. Dále navrhovatel v rozkladu uvádí, že se Úřad nevyjádřil ani ke skutečnosti, že navrhovatel sám ze zadávacích podmínek nerozpoznal, že i on může naceňovat jednotlivé položky nulovou hodnotou, že smí za tím účelem měnit formát výkazu výměr nebo že smí nevyplnit určitou buňku a ponechat v ní původní pomlčku aniž by došlo k jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Navrhovatel tedy uvádí, že i samotná možnost, že zadávacím podmínkám mohl porozumět jinak než jiní uchazeči, znamená, že zmatečné instrukce zadavatele mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
32. Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že služba v podobě poskytování podrobného elektronického účtu ve smyslu položky č. 10 ve výkazu výměr má zajisté své náklady, a to především na provoz IT infrastruktury a potřebného softwarového vybavení. Ve skutečnosti tedy dle navrhovatele cena sporné položky nulová není, jen je podle obchodní zvyklosti dodavatele za nulovou označována a je rozpuštěna v cenách jiných, placených položek. Navrhovatel tedy namítá, že Úřad v odůvodnění jasně nevysvětlil, kdo a z jakých zdrojů tedy hradí dodavateli náklady na službu a tedy cenu služby, když služba je poskytována zdarma a její cena současně není rozpuštěna v ceně jiné. Zároveň navrhovatel v rozkladu poznamenává, že Úřad v napadeném rozhodnutí dostatečně nevysvětlil, co znamená pojem „rozpuštění určitého druhu služby pod jinou než k tomu určenou položku“ a zároveň neuvedl, jak by jinak mohl zadavatel či Úřad takové „rozpuštění“ poznat, než výše zmíněnou nulovou cenou položky výkazu výměr. Navrhovatel tuto otázku v rozkladu považuje za zásadní, neboť pokud jeden uchazeč porozuměl zadávacím podmínkám tak, že nacenění a nerozpuštění znamená uvedení reálné ceny a jiný uchazeč témuž porozuměl opačně, pak zadávací podmínky nebyly natolik transparentní, aby vedly ke skutečné soutěži. Navrhovatel v rámci tohoto bodu rozkladu dále namítá, že se Úřad v odůvodnění bodu 46 až 56 napadeného rozhodnutí neopírá o žádný právní předpis.
33. Dále navrhovatel rozporuje bod 53 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to zejména skutečnost, že zadavatel se dle Úřadu k uvedení nulové hodnoty ve výkazu výměr žádným způsobem nevyjádřil. Navrhovatel má za to, že se naopak zadavatel vyjádřil, a to právě když předepsal ve výkazu výměr pomlčku a zakázal jejich přeformátování a současně nepřipustil rozpouštění určitého druhu služby pod jinou, než k tomu určenou položku. Výklad Úřadu v napadeném rozhodnutí tak vede k závěru, že ta část zadávacích podmínek části 1 veřejné

zakázky, která zakazuje nacenění, přeformátování a výše uvedené rozpouštění určitého druhu služby pod jinou, neměla žádný význam. V tom případě se však nemůže dle navrhovatele jednat o transparentní zadávací podmínky.

34. V závěru rozkladu navrhovatel uvádí, že postup zadavatele v zadávacím řízení byl závislý na jeho výkladu jednotlivých zadávacích podmínek, který byl učiněn až po podání nabídek a po elektronické aukci, tím pádem nemůže jít o dodržení zásady transparentnosti, neboť takové řízení bylo spíše sázkou, který uchazeč si „vhodně“ vyloží zadávací podmínky.

Závěr rozkladu

35. Navrhovatel se v rozkladu domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vydání rozhodnutí nového, takového, které bude obsahovat výrok o tom, zda zadavatel porušil zákon při posouzení nabídek, nebo výrok, že tato část návrhu navrhovatele se zamítá. Eventuálně pokud by předseda Úřadu rozhodoval o úkonu posouzení nabídek sám, domáhá se navrhovatel zřetelného odůvodnění a vypořádání všech argumentů obsažených v návrhu.

Vyjádření zadavatele k podanému rozkladu navrhovatele

36. Zadavatel zaslal Úřadu dne 22. 12. 2015 své vyjádření k rozkladu navrhovatele. V tomto uvádí, že Úřad postupoval při zpracování napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, plně se zabýval podaným návrhem a všemi jeho částmi. Postup navrhovatele proto zadavatel považuje za obstrukční. Dále zadavatel odkazuje na svá předchozí vyjádření, která učinil v rámci předmětného správního řízení vedeného Úřadem a v rámci kterých plně obhájil zákonnost svého postupu v zadávacím řízení na část 1 veřejné zakázky.

Vyjádření navrhovatele k podanému rozkladu zadavatele

37. Navrhovatel zaslal Úřadu dne 22. 12. 2015 své vyjádření k rozkladu zadavatele, v němž uvádí následující. Ustanovení § 97 odst. 7 zákona ukládá zadavateli povinnost, aby sám z vlastní iniciativy, neinformoval uchazeče o tom, kdo jsou ostatními uchazeči daného zadávacího řízení. To ovšem neznamená, že by zákon bránil uchazeči, aby vlastní aktivitou zjistil, kdo jsou ostatní účastníci, například ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ve smyslu § 80 odst. 3 zákona. Navrhovatel má tedy za to, že Úřad by při výkladu výše uvedeného ustanovení zákona měl přihlídnout ke specifické okolnosti pro toto zadávací řízení. K tomuto dále navrhovatel dodává, že jemu i ostatním uchazečům byly identifikační údaje všech uchazečů známy, a to zejména proto, že předmětem plnění části 1 veřejné zakázky jsou mobilní telekomunikační služby, přičemž v rámci České republiky na tomto relevantním trhu působí pouze tři velcí operátoři, kteří provozují vlastní mobilní síť GSM.
38. Dále navrhovatel ve svém vyjádření poukazuje na skutečnost, že zadavatel dávno před začátkem elektronické aukce, nepřímo, avšak naprosto přesně, díky dostavení se uchazečů v souladu s článkem 18 zadávací dokumentace k otevírání obálek, na něž v konečném důsledku nebyli vpuštěni, informoval všechny uchazeče o tom, kolik bylo podáno nabídek a vzhledem k tomu, že se zde ocitli současně všichni zástupci uchazečů, byla jasná i identita uchazečů. Dle navrhovatele však nešlo vzhledem k výše uvedenému o informaci novou, ani nijak důležitou pro průběh elektronické aukce.

39. Závěrem svého vyjádření navrhovatel uvádí, že zákon nestanoví zadavateli povinnost zajistit anonymitu účastníků aukce po celou dobu zadávacího řízení, jak uvádí zadavatel v rozkladu, nýbrž ve skutečnosti zákon stanoví povinnost právě jen takovou, že zadavatel nesmí uveřejnit totožnost účastníků elektronické aukce v průběhu kterékoliv její fáze, tedy v průběhu elektronické aukce. Navrhovatel v důsledku výše uvedeného považuje argumentaci zadavatele za účelovou a opětovně navrhuje, aby ve správním řízení byly zrušeny pouze úkony zadavatele spočívající v posouzení a hodnocení nabídek, jak bylo ostatně popsáno již v návrhu.

Replika navrhovatele k vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

40. Navrhovatel se nedomnívá, že by se Úřad v předmětném správním řízení plně zabýval podaným návrhem a všemi jeho částmi, jak tvrdí zadavatel ve svém vyjádření. V případě, že by se Úřad ztotožnil s tímto tvrzením, požaduje navrhovatel, aby v rozhodnutí o rozkladu bylo zřetelně uvedeno, která část výroku nebo která jeho věta vyjadřuje rozhodnutí o úkonu posouzení nabídek zadavatelem.

V. Řízení o rozkladu

41. Úřad po doručení rozkladu zadavatele ani navrhovatele neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladech.

Stanovisko předsedy Úřadu

42. Po projednání rozkladu zadavatele i navrhovatele a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladech a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
43. Úřad tím, že ve výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval porušení § 97 odst. 6 v návaznosti na § 97 odst. 9 písm. b) ve spojení s § 6 odst. 1 zákona v podobě nejednoznačně a neurčitě stanoveného okamžiku ukončení elektronické aukce ve výzvě k podání nových aukčních hodnot, a dále tím, že výrokem II. napadeného rozhodnutí zrušil jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele úkon zadavatele spočívající ve výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení, a to včetně rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky ze dne 17. 9. 2015, a dále tím, že výrokem III. uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

44. Na úvod je potřeba zmínit, že výroková část napadeného rozhodnutí obsahuje tři výroky. Zadavatel v rozkladu výslovně uvádí, že napadá pouze výrok II. napadeného rozhodnutí. Navrhovatel však v rozkladu výslovně neuvádí, které z těchto výroků napadá, neboť jeho

rozklad směřuje zejména proti absenci výroku napadeného rozhodnutí. V § 152 odst. 4 správního řádu je stanoveno, že nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání. Z tohoto důvodu je možné postupovat dle § 82 odst. 2 věta druhá správního řádu, který stanoví, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Na základě výše zmíněného tedy konstatuji, že navrhovatel rozkladem napadl celé napadené rozhodnutí, tedy celou výrokovou část v podobě výroků I., II. i III. a tato skutečnost nebrání pokračování řízení o rozkladu.

45. Dle § 9 správního řádu je správním řízením postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Dle ustanovení § 113 zákona platí, že řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se zahajuje na písemný návrh stěžovatele nebo z moci úřední. Dle ustanovení § 114 odst. 3 věty první zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Dle § 68 odst. 2 věta první správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu.
46. Úřad je obecně ve správním řízení, zahájeném na návrh, vázán obsahem návrhu navrhovatele, tedy skutkovými tvrzeními, na jejichž základě navrhovatel spatřuje porušení zákona zadavatelem, a tím, čeho se navrhovatel domáhá. Jestliže pak Úřad, jako správní orgán, vede správní řízení o návrhu, je povinen o takovém (celém) návrhu rozhodnout (viz ustanovení § 9 správního řádu). Další možnost, kterou Úřad v rámci řízení zahájeném na návrh má, je rozšíření předmětu řízení z moci úřední. Může tedy dojít k situaci, že předmět správního řízení není vymezen pouze obsahem návrhu navrhovatele, nýbrž může být Úřadem z moci úřední rozšířen o další oblasti přezkumu. K této problematice se ostatně vyjádřil ve svém rozsudku sp. zn. 31 Af 194/2013 ze dne 25. 11. 2015 Krajský soud v Brně, který uvedl, že *„nelze přisvědčit námitce žalobce, že žalovaný je oprávněn přezkoumávat úkony zadavatele pouze v rozsahu návrhu, na základě kterého bylo zahájeno řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“*. Krajský soud v Brně tedy ve výše uvedeném rozsudku potvrdil možnost Úřadu v podobě rozšíření předmětu správního řízení nad rámec podezření plynoucích ze samotného návrhu na zahájení řízení, přičemž tuto možnost odůvodnil nutností zajištění účelného a efektivního dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Společným závěrem pro obě výše nastíněné varianty je však skutečnost, že Úřad je povinen v následném rozhodnutí ve věci vyčerpat celý předmět řízení. Pokud by tak neučinil, jednalo by se o nepřipustné odepření navrhovatelova práva na to, aby o jeho věci (návrhu) bylo v úplnosti rozhodnuto (odepření spravedlnosti – *denegatio iustitiae*).
47. V tomto kontextu poukazují dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 34/2013-24 ze dne 8. 8. 2013, uvádějící následující: *„Nejvyšší správní soud považuje (...) za vhodné zdůraznit, že z ustanovení § 68 odst. 2 věty první správního řádu, podle které se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, výslovně vyplývá, že ve výroku rozhodnutí je třeba rozhodnout o celém předmětu řízení“*, přičemž v případě rozhodovaném Nejvyšším správním soudem se *„stěžovatel ve výroku rozhodnutí nevypořádal s celým*

předmětem řízení, což představuje závažnou vadu řízení způsobující nezákonnost rozhodnutí stěžovatele, pro kterou je třeba jeho rozhodnutí zrušit.“ Nutno podotknout, že obdobnou problematikou se zabýval Nejvyšší správní soud také v rozsudku č. j. 7 A 555/2002-18 ze dne 18. 6. 2003.

48. Z uvedeného tak vyplývá, že aby byly dodrženy požadavky § 68 odst. 2 správního řádu, musí správní rozhodnutí splňovat předepsané formální i obsahové náležitosti, kterými jsou výroková část, odůvodnění a poučení účastníků o opravném prostředku. Těžiště rozhodnutí spočívá v jeho výrokové části, v níž se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení. Řádně formulovaný výrok včetně konkrétního popisu skutku a uvedení právního ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno, představuje nezastupitelnou součást rozhodnutí, neboť jen výrok rozhodnutí (a nikoli jeho odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod. Je tedy nezbytné, aby bylo ve výrokové části rozhodnutí uvedeno řešení otázky, která je předmětem správního řízení.
49. S ohledem na výše uvedené považuji za nutné uvést, že Úřad obdržel dne 2. 10. 2015 návrh navrhovatele, kterým se navrhovatel domáhal přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na část 1 veřejné zakázky. Konkrétně navrhovatel v návrhu namítal nezákonný postup zadavatele spočívající v předčasném ukončení elektronické aukce (dále jen „**část 1 návrhu**“), dále vadu v posouzení nabídek v souvislosti s nedodržením požadavku na ocenění všech položek v případě vybraného uchazeče (dále jen „**část 2 návrhu**“) a existenci mimořádně nízké nabídkové ceny v cenové nabídce vybraného uchazeče (dále jen „**část 3 návrhu**“).
50. Úřad v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-32202/2015/541/PDz ze dne 7. 10. 2015 konstatoval, že předmět řízení je vymezen obsahem návrhu, z čehož také vyplývá, že v nyní projednávaném případě Úřad nevyužil výše nastíněné možnosti rozšíření předmětu správního řízení nad rámec podezření plynoucích ze samotného návrhu.
51. Úřad v takto vymezeném správním řízení zjistil, že zadavatel nedodržel v zadávacím řízení na část 1 veřejné zakázky postup stanovený v § 97 odst. 6 v návaznosti na § 97 odst. 9 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona, když v bodě 2 „Termín a podmínky konání e-aukce“ výzvy k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 nestanovil okamžik ukončení elektronické aukce jednoznačně a určitě, čímž současně nedodržel zásadu transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Jako opatření k nápravě tohoto nezákonného postupu zadavatele Úřad zrušil úkon zadavatele spočívající ve výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015 a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení a uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Tímto došlo ze strany Úřadu k vyčerpání předmětu řízení co do části 1 návrhu navrhovatele směřujícího k předčasnému ukončení elektronické aukce.
52. Co se týká části 2 návrhu navrhovatele, k té se Úřad vyjádřil v bodech 46 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zde Úřad konstatoval, že ocenění položky č. 10 uvedené ve výkazu výměr nulou nelze v šetřeném případě vyhodnotit jako „neocenění“ či „rozpuštění“ ceny této položky v jiné položce, neboť uvedená nulová hodnota vyjadřuje cenu, za kterou je vybraný uchazeč ochoten danou službu pro zadavatele poskytovat. Úřad se tak v rámci

odůvodnění napadeného rozhodnutí s částí 2 návrhu vypořádal, přičemž jeho posouzení bylo de facto zamítnutím této části návrhu, avšak v rámci výroku napadeného rozhodnutí toto nijak nerefletoval a nadto tuto část správního řízení ani nevyloučil do samostatného řízení. Otázkou tedy zůstává, zda byl Úřad povinen tuto část návrhu zohlednit ve výrokové části napadeného rozhodnutí nebo, zda by její přezkoumání již nemohlo mít na výsledek napadeného rozhodnutí vliv a tím pádem by bylo nadbytečné, aby došlo k přezkumu části 2 návrhu v plném rozsahu.

53. K této problematice dále považuji za nutné, i přes odůvodnění Úřadu uvedené v bodech 46 až 56 napadeného rozhodnutí, zohlednit teoretickou možnost, že by Úřad v rámci projednání části 2 návrhu dospěl k opačnému názoru, než který již vyslovil ve výše uvedených bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí. Lépe řečeno, pro zodpovězení výše uvedené otázky je potřebné se zamyslet na tím, jak by musel Úřad zohlednit v rámci výrokové části rozhodnutí situaci, která by nastala v případě, že by měl za to, že zadavatel nesprávně posoudil uvedení nulové hodnoty ve výkazu výměr v nabídce vybraného uchazeče a měl tedy tuto nabídku vyřadit a vybraného uchazeče vyloučit ze zadávacího řízení. Tímto samozřejmě nechci zpochybnit posouzení části 2 návrhu Úřadem v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nýbrž pouze demonstrovat, jak by se tato skutečnost mohla teoreticky promítnout do výrokové části napadeného rozhodnutí.
54. Ve výše předestřené případě by tedy bylo zřejmé, že chyba ze strany zadavatele nastala v rámci posouzení nabídek a bylo by nutné zrušit úkon zadavatele spočívající v posouzení nabídek, konkrétně protokol o posouzení nabídek ze dne 26. 8. 2015, který však časově předcházel výzvě k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015, což byl úkon reálně zrušený Úřadem ve výroku II. napadeného rozhodnutí. Na základě výše uvedených skutečností by tedy muselo dojít k uložení odlišného nápravného opatření, než jaké uložil Úřad v rámci výroku II. napadeného rozhodnutí s ohledem na tvrzenou nezákonnost postupu zadavatele spočívající v předčasném ukončení elektronické aukce. Nelze tedy konstatovat, že by přezkoumání části 2 návrhu nemohlo mít na výsledek rozhodnutí Úřadu vliv. Nezbyvá mi tedy než přisvědčit názoru navrhovatele uvedenému v rozkladu, že Úřad nerozhodl o části 2 návrhu, a to ani zamítnutím ani uložením nápravného opatření.
55. Co se týká části 3 návrhu navrhovatele, Úřad po přezkoumání části 1 návrhu správně v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že se námitkou navrhovatele uvedenou v části 3 návrhu, která směřovala vůči úkonu zadavatele provedenému až po zaslání výzvy k podání nových aukčních hodnot ze dne 1. 9. 2015, konkrétně vůči posouzení aukčních hodnot uvedených ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 4. 9. 2015 z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny, nezabýval, neboť jeho přezkoumání by již nemohlo mít na výsledek rozhodnutí Úřadu vliv, resp. jelikož zadavatel bude povinen tento úkon provést znovu, je nadbytečné, aby Úřad přezkoumával tuto námitku v plném rozsahu. V tomto se vypořádání části 3 návrhu odlišuje, jak již bylo nastíněno výše v bodech 52 až 54 odůvodnění tohoto rozhodnutí, od nutnosti přezkoumat a zohlednit v rámci výrokové části napadeného rozhodnutí část 2 návrhu, neboť v případě, že by Úřad teoreticky konstatoval nezákonnost postupu zadavatele namítanou v části 3 návrhu, nedošlo by k odlišnému uložení nápravného opatření, než které bylo uloženo Úřadem ve výroku II. napadeného rozhodnutí. Na základě výše uvedeného lze tedy konstatovat, že část 3 návrhu navrhovatele nemusela být Úřadem

s ohledem na zásadu procesní ekonomie vypořádána a tím pádem ani, na rozdíl od části 2 návrhu, samostatně zohledněna ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

56. Jestliže tedy Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl o části 1 návrhu navrhovatele, přičemž, jak již bylo výše uvedeno, částí 3 návrhu se nemusel s ohledem na zásadu procesní ekonomie zabývat, ponechal tak v napadeném rozhodnutí nerozhodnutu část 2 návrhu navrhovatele, která se týkala vady v posouzení nabídek v podobě nedodržení požadavku ze strany vybraného uchazeče na ocenění všech položek výkazu výměr.
57. Opakovaně uvádím, že byť se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí okrajově k části 2 návrhu navrhovatele vyjádřil, toto právní posouzení postupu zadavatele rozporované navrhovatelem v části 2 návrhu bylo nutné promítnout také do výroku rozhodnutí, neboť takovéto přezkoumání by na rozdíl od části 3 návrhu mohlo mít na výsledek rozhodnutí Úřadu vliv, resp. jelikož by přezkoumávaná část úkonů zadavatele nebyla pokryta zrušenými úkony konstatovanými ve výroku II. napadeného rozhodnutí, zcela jistě by nebylo nadbytečné, aby Úřad přezkoumával tuto námitku v plném rozsahu.
58. Zároveň opětovně připomínám, že předmět správního řízení v nyní projednávané věci je určen obsahem návrhu navrhovatele (v čem navrhovatel spatřuje porušení zákona a čeho se domáhá). O návrhu, resp. o části 2 návrhu, kterou navrhovatel napadal vadu v posouzení nabídek v podobě nedodržení požadavku na ocenění všech položek ve výkazu výměr a domáhal se zrušení úkonů posouzení a hodnocení nabídek a provedení nového posouzení a hodnocení, tak Úřad vůbec v napadeném rozhodnutí nerozhodl.
59. Na základě výše uvedeného tedy lze konstatovat, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadou, která má vliv na jeho zákonnost, neboť Úřad nerozhodl o celém předmětu správního řízení, který je v daném případě vymezen obsahem návrhu, jak vyplývá i z oznámení o zahájení správního řízení Úřadem č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-32202/2015/541/PDz ze dne 7. 10. 2015. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s ustanovením § 9 správního řádu a § 68 odst. 2 správního řádu, vyloženého mimo jiné výše odkazovaným rozsudkem NSS č. j. 4 As 34/2013-24 ze dne 8. 8. 2013.
60. Vzhledem k tomu, že nebyly naplněny podmínky pro to, aby tento rozpor s právními předpisy bylo možné napravit přímo v řízení o rozkladu postupem podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k Úřadu k novému projednání.
61. Při novém projednání věci proto Úřad řádně aplikuje ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu ve světle výkladu výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu, přičemž ve výrokové části nově vydaného rozhodnutí ve věci způsobem podle § 68 odst. 2 správního řádu vymezí řešení otázek, které jsou předmětem daného správního řízení, resp. rozhodne o celém předmětu řízení, jehož rámec byl vymezen v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0682/2015/VZ-32202/2015/541/PDz ze dne 7. 10. 2015.
62. Z důvodů, že jsem shledal napadené rozhodnutí nezákonným, není na místě zabývat se jednotlivými rozkladovými námitkami zadavatele ani navrhovatele. Úřad je však vezme v potaz při novém posouzení věci a s těmi námitkami, které budou relevantní ve vztahu ke konečnému závěru Úřadu, se v novém rozhodnutí náležitě vypořádá.

VII. Závěr

63. Po zvážení všech aspektů dané věci z hlediska zákonnosti a po zjištění, že napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadou mající vliv právě na jeho zákonnost, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro jeho zrušení a pro vrácení věci Úřadu k novému rozhodnutí.
64. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.
65. Při novém projednání věci bude tedy na Úřadu, aby rozhodl ve správním řízení, jehož předmět je vymezen obsahem návrhu, o celém takovém návrhu.
- 66.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Hradec Králové, Československé armády 408/51, 502 00 Hradec Králové
2. O2 Czech Republic a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy